

Faith: Spaciousness & Space

Sukkot 5781

R. Yonatan Cohen

<p>1. Neila, Selichot</p> <p>Let the repentant sit in Your shade, receive them willingly, so they can flower in Your House and no longer languish. For those lost and exiled, end oppression and persecution – then they will go up and appear [before You]. With a willing spirit.</p>	<p>נעילה, סליחות</p> <p>בצלך שבת שבים קבל נדבה ביתך יפריחו ולא יוסיפו לדאבה אובד ונדח תשבית, נוגש ומדהבה אז יעלו ויראו ברוח נדיבה</p>
<p>2. Zohar III 103a</p> <p>Whoever dwells under this shade of faith inherits freedom for for himself and his descendants forever, and is blessed with sublime blessing. And whoever excludes himself from this shade of faith inherits exile for himself and his descendants.</p>	<p>זהר חלק ג קג א</p> <p>כל מאן דיתיב תחות צלא דמהימנותא אחסין חירו ליה ולבנוי לעלמין ואתברך ברכתא עלאה ומאן דאפיק גרמיה מצלא דמהימנותא אחסין גלותא ליה ולבנוי</p>
<p>3. R. Shimon Gershon Rosenberg (Shaga"r) (1949-2007), On That Day (baYom haHu), "I Recall the Love of Your Youth: In memory of Yeshayhu Holtz and Shmuel Urlan z"l", pp. 107-109</p> <p>I feel the need to say one more thing: And I have said this at a veterans' meeting on Sukkot a few years after the war [Yom Kippur War]. In some ways my feeling about surviving [the war] is different from that of many who experienced the war as I did. After the war, people turned to me and told me I had to celebrate with a Thanksgiving feast. I said then that I could not, not because I am, God forbid, an ingrate in regards to goodness, but rather "How shall we sing the Lord's song" (Psalm 137:4)? I cannot. I should hold a meal of thanksgiving, and what of my friends who did not so merit!? That same holiday of Sukkot I also said, and this relates to today as well, that the sukkah, which symbolizes our faith in God, does not protect us in this world. The sukkah is an expression of the reality found in the shade, certainly it is <i>Tzila Dehimnota</i> (the shadow of faith), but still a shadow: we find ourselves in the shade of the sukkah and not in its light. [...]</p> <p>Man thinks that the sukkah, meaning faith and trust in God, protects him on the physical plane. But it is clear to the eye - the sukkah does not protect us given the reality of our lives, reality as it is seen by the eye. [...]</p> <p>I confess, I suppose some people rank higher than me, and they do not encounter shadows and questions. But for me, faith does not only not stem from repression and removal of questions, but to the contrary [as the verse teaches] "I longed for His shade, and there I settled" (Song of Songs, 2:3), and as the Midrash teaches on that verse: "Like an apple among the trees of the forest" (Song of Songs, <i>ibid.</i>) – "R. Huna and R. Aha taught in the name of R. Yossi ben Zimra, 'Just as in the case of this apple tree, whom all flee during a heat wave, for it provides no shade, so too the nations of the world fled from sitting beneath the shadow of the Holy and Blessed One on the day of the giving of the Torah. Did Israel do so as well? The verse therefore explicitly states, "I longed for His shade, and there I settled," meaning I longed for Him, I and not the nations."</p>	<p>הרב שג"ר, ביום ההוא, "זכרתי לך חסד נעוריך: דברים לזכרם של ישעיהו הולץ ושמואל אורלן הי"ד, עמ' 107-109</p> <p>אני מרגיש צורך לומר דבר נוסף: וכבר אמרתי זאת בכינוס לוחמים בחג הסוכות שנים אחדות לאחר המלחמה. מבחינות מסוימות התחושה שלי לגבי הינצלתי שונה מתחושה של רבים שעברו את המלחמה כמוני. לאחר המלחמה פנו אלי אנשים ואמרו לי שעלי לקיים סעודת הודיה. אמרתי אז שאיני מסוגל, לא משום שאני חס ושלום כופר בטובה, אלא "איך נשיר את שיר ה" (תהלים קל"ז, ד)? אינני מסוגל. אני אקיים סעודת הודיה, וחבריי שלא זכו?! באותו חג הסוכות אמרתי גם, והדברים קשורים לענייני של יום, שהסוכה, המסמלת לנו את הביטחון בה', איננה מגנה עלינו בעולם הזה. הסוכה היא ביטוייה של המציאות המצויה בצל, אמנם צילא דמהימנותא (צל האמונה), אבל צל: אנו מצויים בצל הסוכה ולא באורה. [...]</p> <p>האדם חושב שהסוכה, קרי האמונה והביטחון בה', מגנים עליו במישור הפיזי. אולם האדם יראה לעיניו – הסוכה איננה מגנה עלינו במציאות חיינו, במציאות הנראית לעין. [...]</p> <p>אני מודה ומתוודה, אני מניח שישנם אנשים שמדרגתם גבוהה ממדרגתי והם אינם נתקלים בצל ובשאלות. אבל האמונה בעיני לא רק שאינה נובעת מהדחקה וסילוק של שאלות, אלא "בצלו חמדתי וישבתי" (שיר השירים ב', ג), וכפי שאומר המדרש: "כתפוח בעצי היער" (שיר השירים שם) – ר' הונא ורבי אחא בשם רבי יוסי בן זמרא, מה התפוח הזה הכל בורחין ממנו בשעת השרב, ולמה כן? לפי שאין לו צל לישיב בצלו, כך ברחו אומות העולם משבת בצל הקב"ה ביום מתן תורה. יכול אף ישראל כן תלמוד לומר "בצלו חמדתי וישבתי" – חמדתי אותו וישבתי, אני הוא שחמדתי אותו ולא האומות."</p>

<p>Just as the apple tree offers no shade, so too is the Holy and Blessed One – sometimes there is a reverse ratio in this world: Faith is found precisely in the difficult questions, those that Rebbe Nachman teaches have no answer. Indeed, "True sacrifice to God is a contrite spirit; God, You will not despise a contrite and crushed heart" (Psalm 51:19) – God is specifically found in the broken-hearted, and not only that, but the sense of brokenness is in itself a form of divine presence, higher and superior to all other form of presence. This is actually the lesson.</p>	<p>מה תפוח אין לו צל, כך הקב"ה – לפעמים יש יחס מהופך בעולם: האמונה נמצאת דווקא בקושיות, אלה שרבי נחמן מלמד שאין תשובה עליהן. אולם, "זבחי אלקים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלקים לא תבזה (תהלים נ"א, יט) – אלוקים נמצא דווקא בשיברון הלב, ולא זו בלבד אלא שתחושת השיברון היא עצמה נוכחות אלוקית שהיא גבוהה ועליונה מכל נוכחות אחרת. זהו למעשה הלקח.</p>
<p>4. R. Shimon Gershon Rosenberg (Shaga"r)</p> <p>We are immersed in the sukkah, the sukkah of faith, [we are in it] and it is not in us. The meaning of this assertion is that faith is not something that is within us as an inner light, in the form of a feeling, an experience, thought or anything else that is found within us. Instead, we dwell in faith. Faith surrounds us, even if we are not always aware of it. The sukkah is the expression of the spatial context that we live in, the space that creates us and transforms us into who we are.</p> <p>The rabbis teach that the space of the sukkah is public, it belongs to everyone, to the whole: "Even though a person cannot fulfill his obligation on the first day of the holiday with the lulva of his fellow, nevertheless, he can fulfill his sukkah obligation by dwelling in his fellow's sukkah, for it is written, "All citizens of Israel shall dwell in sukkot [written without the letter <i>vav</i> and therefore can be read as <i>sukat</i> in the singular]" (Leviticus 23) – this teaches that all of Israel can merit to dwell in only one sukkah.</p> <p>In order to create the space of the sukkah, each person is in need of his fellow for without the presence of another person, faith remains a private matter, an inner light that belongs only to the individual, to the person himself. One ramification of all this is that a person's realization that he and those that surround him belong to the same faith, for they live and act within the same space, results in solidarity among the community of believers.</p>	<p>אנו שרויים בתוך הסוכה, סוכת האמונה, ולא היא בתוכנו. מובנה של קביעה זו הוא שהאמונה איננה דבר שבתוכנו – אור פנימי המצוי כרגש, כחוויה, כמחשבה או ככל דבר אחר שאנו מוצאים בעצמנו, אלא שאנו נמצאים בתוך האמונה, ושהיא מקיפה אותנו, גם אם איננו תמיד מודעים לכך. הסוכה היא הביטוי למרחב, לסביבה שאני חיים בה, היוצרת אותנו והופכת אותנו למה שאנחנו.</p> <p>חז"ל מלמדים על מרחב־סוכה זה כי הוא שייך לכלל, לרבים: 'אף על פי שאמרו אין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון בלולבו של חברו, אבל יוצא ידי חובתו בסוכתו של חברו, דכתיב " כל האזרח בישראל ישבו בסוכת" (ויקרא כג) – מלמד שכל ישראל ראויים לישב בסוכה אחת.'</p> <p>כשביל ליצור את מרחב הסוכה האדם זקוק לרע, כי בלעדיו תישאר האמונה עניין פרטי, אור פנימי, השייך אך ורק לאדם עצמו. כפועל יוצא מכך, גילוי של האדם כי הוא והסובבים אותו שייכים לאותה אמונה וחיים ופועלים בתוך אותו מרחב, מביא לסולידריות של המאמינים.</p>
<p>5. Selichot</p> <p>We are Your people and You are our King; Birnbaum: "We are thy worshippers, and thou art our exalting One." Koren Sacks: "We give You our word and You give us Yours." YC: We are made by Your word and You by ours.</p>	<p>סליחות</p> <p>כי אנו עמך ואתה מלכנו</p> <p>אנו מאמירך ואתה מאמירנו</p>
<p>6. Yael Unterman</p> <p>Once, the two brothers R. Elimelech and R. Zusha were erroneously thrown into prison. While waiting for their release, R. Elimelech started to daven mincha. R. Zusha said, "You can't daven mincha here, because there is a very smelly slop bucket in the corner and the halacha forbids davening in its presence."</p> <p>R. Elimelech's face fell and he became depressed.</p> <p>"Don't be sad!" said his brother. "By not davening under such circumstances, you are fulfilling God's will, just as much as if you were davening. Be happy you are doing God's will!"</p> <p>R. Elimelech smiled in agreement, and they began to dance from joy.</p> <p>Hearing the ruckus, the guards came and asked another prisoner why they were dancing like that. The prisoner said, "I'm not sure but it was something to do with that slop bucket in the corner."</p> <p>The guard exclaimed, "Then I will remove that slop bucket, and they won't have any more reason to dance...." And he did so.</p>	